

Datum van inontvangstneming : 26/01/2015

Zaak C-569/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

9 december 2014

Verwijzende rechter:

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

27 november 2014

Verzoekende partijen:

Jordi Carné Hidalgo

Anna Aracil Gracia

Verwerende partij:

Catalunya Banc, S.A.

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spanje)

(OMISSIS)

**PREJUDICIËLE VERWIJZING NAAR HET HOF VAN JUSTITIE VAN
DE EUROPESE UNIE**

Barcelona, zeventwintig november tweeduizend veertien

FEITEN

Ten eerste.- Op 4 juni 2014 heeft deze rechtbank een vordering van Jordi CARNÉ HIDALGO en Anna ARACIL GRACIA (OMISSIS) ontvangen om in een gewone procedure CATALUNYA BANC, S.A. te veroordelen en een algemene contractuele bepaling nietig te verklaren, namelijk bepaling drie *bis* punt vier, een bepaling waarin [de variatie in de aan de Euribor gekoppelde rentevoet] in die zin werd beperkt dat de [bodem]rente van de hypothecaire leningsovereenkomst die verzoekers op 21 juni 2005 met (OMISSIS)

CATALUNYA BANC, S.A. (OMISSIS) hadden gesloten, op 3,150 % werd vastgesteld. Verzocht werd om, als gevolg van de nietigheid van de genoemde bepaling, de verwerende instelling te veroordelen tot teruggave van het bedrag dat verzoekers, door toepassing van die bodemrente, vanaf de datum van de overeenkomst aan rente hadden betaald boven de overeengekomen rente (OMISSIS).

Ten tweede.- De vordering werd op 27 juni 2014 (OMISSIS) ontvankelijk verklaard (OMISSIS).

Ten derde.- In haar verweerschrift van 9 september 2014 (OMISSIS) heeft CATALUNYA BANC, S.A. zich tegen de vordering van verzoekers (OMISSIS) verzet en verzocht om de vordering af te wijzen. In haar verweerschrift beriep de verwerende partij zich op de voorvraagexceptie omdat [de aan de orde zijnde voorvraag het voornaamste voorwerp was van] een voor de Juzgado Mercantil n° 11 de Madrid (OMISSIS) dienende collectieve procedure (OMISSIS) [waarin] zij gedaagde was, welke procedure wegens verschillende procesincidenten is geschorst in de fase vóór de voorbereidende hoorzitting.

Ten vierde.- (OMISSIS)

[Or. 2] (OMISSIS)

Ten vijfde.- (OMISSIS) Bij geschrift van 29 september 2014 hebben de verzoekende partijen zich schriftelijk verzet tegen de opgeworpen voorvraagexceptie.

Ten zesde.- Bij beschikking van 3 oktober 2014 heeft de rechter de voorvraagexceptie afgewezen en beslist dat de procedure zonder schorsing voortgang moest vinden.

Ten zevende.- Bij geschrift van 15 oktober 2014 heeft de verwerende partij (OMISSIS) [bij dezelfde rechter] tegen bovengenoemde beschikking een beroep tot herziening ingesteld met nieuwe argumenten op grond waarvan zij niet meer verzoekt om schorsing van deze declaratoire procedure, maar om sluiting daarvan op grond van de exceptie van litispendentie, omdat het voorwerp van de procedure identiek is aan het voorwerp van de collectieve procedure die aanhangig is bij de Juzgado Mercantil n° 11 de Madrid (OMISSIS). Ter ondersteuning van haar stelling voert zij een beschikking aan van de Audiencia Provincial de Barcelona (OMISSIS), die in een vergelijkbare zaak – zelfs ambtshalve – heeft beslist tot sluiting van een individuele actie op grond van het feit dat het voorwerp van die individuele actie identiek was aan dat van de desbetreffende collectieve actie.

Ten achtste.- De verzoekende partijen hebben het beroep tot herziening bij geschrift van 23 oktober 2014 bestreden.

Ten negende.- Deze rechtbank heeft, alvorens uitspraak te doen op het beroep tot herziening, (OMISSIS) in de eerste plaats partijen erop gewezen dat de uitkomst van de procedure mogelijksterwys afhangt van de uitkomst van een andere procedure, omdat de prejudiciële vragen die de Juzgado Mercantil n° 9 de Barcelona – in de gevoegde zaken C-381/14 en C-385/14 – aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof) heeft gesteld, mogelijk invloed op de onderhavige procedure kunnen hebben. Ook heeft deze rechtbank aan partijen de mogelijkheid voorgelegd een prejudiciële vraag aan het Hof te stellen betreffende het stelsel van voorlopige maatregelen voor een situatie als deze of voor vergelijkbare situaties, in concreto de mogelijkheid dat er voorlopige maatregelen worden genomen op initiatief van de rechtbank, alsook de gevolgen van die voorlopige maatregelen.

(OMISSIS)

RECHTSGRONDEN

1 (OMISSIS)

[Or. 3] (OMISSIS)

(OMISSIS)

(OMISSIS) [verwijzing naar artikel 267 VWEU] (OMISSIS)

2 (OMISSIS) [verwijzing naar de wenken voor de indiening van prejudiciële verzoeken door de nationale rechters, alsmede naar het voorwerp van de vragen, zoals hierna zal worden toegelicht] De vragen die aan het Hof worden gesteld, betreffen de uitlegging van een Unieregeling, namelijk richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten. Ook bevat die richtlijn enige eisen die het Hof inzake de consumentenbescherming heeft gesteld.

Feiten die aanleiding geven tot het stellen van de prejudiciële vragen

3 Op 21 juli 2005 hebben Jordi CARNÉ HIDALGO en Anna ARACIL GRACIA met (OMISSIS) CATALUNYA BANC, S.A. (OMISSIS) een openbare akte getekend van koop en verkoop, subrogatie in de hypothecaire lening en kredietverruiming. Door middel van deze akte kochten zij een woning (OMISSIS). De koopprijs was 218 000 EUR, waarbij de kopers zich in de plaats stelden als schuldenaren van de lening die de bank aan de projectontwikkelaar had verstrekt.

4 De bank leende verzoekers de som van 215 000 EUR, die zij binnen een periode van 45 jaar moesten afbetalen (OMISSIS). Verzoekers stelden zich in de plaats als schuldenaren van de hypotheek die op de gekochte woning was gevestigd.

- 5 De hypothecaire lening waarop (OMISSIS) het bovengenoemde document betrekking heeft, is een lening die op 19 januari 2004 (OMISSIS) tussen de bank en de projectontwikkelaar van de woning is gesloten. In deze hypothecaire lening werden de toegangsvoorwaarden, afbetaling en garanties van de projectontwikkelaar overeengekomen. De projectontwikkelaar kwam met de bank ook de voorwaarden overeen waaronder particulieren die de gebouwde woningen konden kopen en financiering nodig hadden, zich als schuldenaar in de plaats van de projectontwikkelaar zouden stellen.
- 6 **[Or. 4]** (OMISSIS) [details betreffende de inhoud van de overeenkomst tussen de bank en verzoekers, die in het volgende onderdeel worden samengevat]
- 7 (OMISSIS)
- 8 (OMISSIS) Samengevat (OMISSIS) hebben CARNÉ HIDALGO en ARACIL GRACIA zich in de plaats van de schuldenaar gesteld van een hypothecaire lening met een variabele rente, waarbij de periode van afbetaling werd verruimd en waarbij onder andere werd aanvaard dat deze variabele rente werd berekend op basis van de jaarlijkse Euribor rente plus een opslag, met de beperking dat het rentepercentage dat gebruikt werd om de te betalen bedragen te berekenen nooit lager dan 3,5 % per jaar kon zijn [of hoger dan 12 % per jaar].
- 9 Voordat de onderhavige vordering werd ingediend, namelijk op 9 mei 2013, had het Tribunal Supremo een arrest gewezen (nr. 1916/2013) waarin, in het kader van een collectieve actie die was ingesteld door een verbond van consumenten en gebruikers, de nietigheid was uitgesproken van een door vier banken bij hun hypothecaire leningen gehanteerde bepaling waarin [de variatie in] het rentepercentage werd beperkt. Het Tribunal Supremo had deze banken gelast te stoppen met het gebruik van deze bepaling die [de variatie in] het rentepercentage beperkte (bodemrentebepaling) en had beslist dat de uitspraak geen terugwerkende kracht zou hebben, dat wil zeggen dat de banken niet veroordeeld waren tot terugbetaling. Het Tribunal Supremo had deze uitspraak gedaan op grond van zijn bevoegdheid om ambtshalve toezicht uit te oefenen op oneerlijke bedingen. De hier gedaagde bank was geen partij in die procedure.
- 10 Eveneens vóór de indiening van de onderhavige vordering had een consumentenverbond – ADICAE – ter bescherming van uiteenlopende belangen een vordering tegen verschillende banken ingediend, waaronder de in de onderhavige procedure gedaagde bank. In die vordering (OMISSIS) werd verzocht de gedaagde banken te gelasten te stoppen met de toepassing van de bepalingen die [de variatie in] de rente beperken, en de nietigheid van die bepalingen uit te spreken op grond van oneerlijkheid. Tevens werd vergoeding gevorderd van de schade die door toepassing van die bepalingen was veroorzaakt. De vordering werd in behandeling genomen door een Juzgado Mercantil (OMISSIS) de Madrid, procedure 471/2010.

- 11 Het staat niet vast of in de collectieve procedure een voorbereidende hoorzitting heeft plaatsgevonden. Het staat niet vast of (OMISSIS) verzoekers in de onderhavige procedure banden hadden met het verbond dat de collectieve actie had ingesteld, noch of zij zich tijdens de processuele fase voorafgaand aan het verweerschrift bij die procedure hadden aangesloten.
- 12 **[Or. 5]** Jordi CARNÉ HIDALGO en Anna ARACIL GRACIA besluiten op 2 juni 2014 een individuele vordering in te stellen om de bepaling waarin de mogelijke variatie van de rente werd beperkt, nietig te doen verklaren. Deze nietigheid baseren zij op de Spaanse wet op de algemene voorwaarden voor de totstandkoming van overeenkomsten (wet 7/1998) en op de gecodificeerde tekst van de algemene wet ter bescherming van consumenten en gebruikers (aangenomen bij koninklijk wetgevend decreet 1/2007), daar zij van mening zijn dat dit beding oneerlijk verklaard dient te worden.

Prejudiciële vragen en mijn argumenten om ze aan het Hof te stellen

- 13 Binnen de hierboven geschetste inhoudelijke en processuele context heeft de verwerende partij, in de legitieme uitoefening van haar recht van verdediging, oorspronkelijk verzocht om schorsing van de gerechtelijke procedure op basis van artikel 43 van de Ley de Enjuiciamiento Civil (Spaanse wetboek van burgerlijke rechtsvordering) (wet 1/2000; hierna: „LEC”), dat luidt: *„Wanneer het voor de beslechting van een geschil noodzakelijk is om uitspraak te doen over een vraag die reeds het voornaamste voorwerp is van een andere procedure voor dezelfde of een andere rechter, en voeging van deze zaken niet mogelijk is, kan de rechter, op verzoek van beide partijen of van één daarvan, op tegenspraak, bij beschikking de procedure schorsen in de staat waarin deze zich bevindt, totdat de op de aanvraag betrekking hebbende procedure is beëindigd.”* De verwerende partij vraagt dus om schorsing van de behandeling van de individuele actie (OMISSIS) totdat is besloten in de procedure die middels een collectieve actie aanhangig is gemaakt en die thans in behandeling is bij de Juzgado Mercantil de Madrid.
- 14 Bij haar beroep tot herziening introduceert de verwerende partij een nieuwe vraag, waarvan zij meent dat deze zelfs ambtshalve dient te worden onderzocht, betreffende de exceptie van litispendentie, aangezien de uitspraak die de Juzgado Mercantil de Madrid te zijner tijd doet, als deze eenmaal onherroepelijk is, ook voor de vraag in de onderhavige procedure gevolgen zou kunnen hebben. Artikel 221, lid 1, punt 2, LEC bepaalt namelijk dat de uitspraak die in die door consumentenorganisaties aangespannen procedures wordt gedaan, aan de volgende voorschriften dient te voldoen: *„Indien, als voorwaarde voor de veroordeling of als belangrijkste of enige uitspraak, een bepaalde activiteit of handelwijze onrechtmatig of onwettig wordt verklaard, dient in die uitspraak te worden bepaald of die verklaring, overeenkomstig de wetgeving ter bescherming van consumenten en gebruikers, processuele gevolgen moet hebben die niet zijn beperkt tot diegenen die partij zijn geweest in de desbetreffende procedure.”*

- 15 Artikel 421 LEC bepaalt wat de gevolgen zijn als de exceptie van litispendingie wordt aanvaard: wanneer de rechtbank oordeelt dat er sprake is van litispendingie dient de individuele procedure te worden stopgezet. Daardoor zouden verzoekers (OMISSIS) voor de situatie kunnen komen te staan dat in de collectieve procedure een definitieve uitspraak wordt gedaan op de vordering van (OMISSIS) een bevel tot stopzetting van het gebruik van het beding of van een verklaring van nietigheid daarvan. Dat wil zeggen dat degene die een individuele actie instelt, niet meer de mogelijkheid heeft om een individueel antwoord op zijn vordering te krijgen en afhankelijk is van het resultaat van een collectieve actie waaraan hij niet heeft besloten deel te nemen.
- 16 Uit de toepassing van de desbetreffende artikelen van de LEC en uit de gerechtelijke praktijk die is afgeleid uit de uitspraken over litispendingie, lijkt naar voren te komen dat het Spaanse consumentenbeschermingsmodel het een particulier onmogelijk maakt ervoor te kiezen individuele [Or. 6] acties in te stellen waarin zijn lot is losgekoppeld (OMISSIS) van het resultaat van de eerder ingestelde collectieve actie.
- 17 In de bovengenoemde processuele en inhoudelijke situatie heeft mijn eerste vraag betrekking op het effect van de prejudiciële vragen die door de Juzgado Mercantil n° 9 de Barcelona in de zaken C-381/14 en C-385/14 zijn gesteld. Dit effect raakt niet alleen de instelling van individuele acties, maar ook de vormgeving van het Spaanse consumentenbeschermingssysteem door middel van collectieve acties.
- 18 Ik meen dat ik geen waardeoordeel kan geven over wat de uitspraak van het Hof op deze vragen zal zijn. Wat ik aan de orde stel is, of het resultaat van deze prejudiciële vragen gevolgen kan hebben voor de behandeling van de onderhavige individuele actie, rekening houdend met het effect van de uitspraken van het Hof. Wat ook de uitspraak van het Hof zal zijn, zeker is dat het antwoord op die vragen bepalend zal zijn voor de beslissing aangaande de processuele vragen die in de onderhavige zaak zijn gesteld.
- 19 Artikel 43 LEC geeft de rechter niet de mogelijkheid om ambtshalve een mogelijke schorsing van de procedure voor te stellen op grond dat de aan de orde zijnde vraag het voornaamste voorwerp van een andere procedure is. Het zijn de partijen die dat aan de rechter moeten verzoeken. Ik ben van mening dat de huidige tekst van artikel 43 LEC mij verbiedt om ambtshalve een mogelijke schorsing van de procedure voor te stellen. Verder zou de mogelijkheid om een prejudiciële vraag te stellen die vergelijkbaar is met die welke door de Juzgado Mercantil n° 9 de Barcelona is gesteld, onnodig interfereren met de behandeling van die vragen en in elk geval verplichten om de behandeling van de onderhavige zaak en die van andere, vergelijkbare zaken die voor deze rechtbank dienen, te schorsen.
- 20 Ik ben van mening dat het zinvol is om eerst een waardeoordeel te geven omtrent een mogelijke schorsing van de individuele actie, voordat ik bespreek of hier

sprake is van een exceptie die zou leiden tot stopzetting en sluiting van de procedure.

- 21 Volgens artikel 7, lid 1, van de richtlijn „[zien] [d]e lidstaten [...] erop toe dat er in het belang van de consumenten alsmede van de concurrerende verkopers, doeltreffende en geschikte middelen bestaan om een eind te maken aan het gebruik van oneerlijke bedingen in overeenkomsten tussen consumenten en verkopers”. Het autonomiebeginsel geeft elke lidstaat van de Europese Unie de mogelijkheid de maatregelen te nemen die hij zinvol acht om te voldoen aan de in de richtlijn aangegeven doelstellingen. Deze autonomie moet in elk geval waarborgen dat in alle landen van de Europese Unie doeltreffend aan de doelstellingen van de richtlijn wordt voldaan.
- 22 Het arrest van het Hof van 10 september 2014, Kušionová (zaak C-34/13), overweegt (OMISSIS) in punt 47: „Ten eerste moet in herinnering worden geroepen dat volgens artikel 38 van het Handvest in het beleid van de Unie zorg moet worden gedragen voor een hoog niveau van consumentenbescherming. Artikel 47 van het Handvest betreft het recht op een doeltreffende voorziening in rechte. Deze eisen gelden voor de uitvoering van richtlijn 93/13 (zie in die zin arrest Pohotovost', EU:C:2014:101, punt 52).”
- 23 De rechtspraak van het Hof sinds het arrest Océano Grupo Editorial en Salvat Editores (C-240/98 tot C-244/98, EU:C:2000:346) betreffende de noodzakelijke waarborging van een positief ingrijpen door de overheid, en dus door de rechter – om te vermijden dat de ongelijkheid waarvan **[Or. 7]** op het moment van de totstandkoming van de overeenkomst sprake is, zich ook kan uitstrekken tot de gerechtelijke procedure – brengt mij ertoe het Hof te vragen of de uit artikel 43 LEC voortvloeiende beperkingen van de rechterlijke verplichtingen om ambtshalve op te treden, niet in conflict kunnen komen met de in artikel 7 van de richtlijn gestelde eis van doeltreffende middelen.
- 24 Het is waar dat het Hof in verschillende arresten – door verweerster aangehaald – verklaart dat de rechter nooit het gebrek aan activiteit van partijen mag aanvullen. De vraag die hier aan het Hof wordt voorgelegd, is of de activiteit van de partij enkel en alleen moet worden beperkt tot de beslissing om individuele acties in te stellen, of dat die moet worden opgevat als zich uitstrekkend tot alle procedurele activiteiten die zich tijdens een procedure kunnen voordoen. Ik twijfel, omdat het Hof in sommige gevallen heeft toegestaan dat de rechter ambtshalve handelt zonder de verweerder te horen– de situatie van het arrest Océano Grupo Editorial en Salvat Editores, hierboven aangehaald – terwijl het Hof in andere gevallen – zaak Asturcom Telecomunicaciones, C-40/08, EU:C:2009:615 – die verplichtingen van de rechter beperkter heeft uitgelegd, in de zin dat het niet is toegestaan de passiviteit van de consument aan te vullen.
- 25 Zonder voorbij te gaan aan de processuele vragen, en dus zonder voorbij te gaan aan het effect dat artikel 7 van richtlijn 93/13 op de Spaanse procesorde heeft, stel

ik de tweede vraag, namelijk over de mogelijkheid om voorlopige maatregelen te nemen, of althans aan partijen het nemen van voorlopige maatregelen voor te stellen, om de mogelijke gevolgen voor verzoekers van een te lange duur van de gerechtelijke procedure te vermijden, althans te verzachten, mits aan de eisen voor het nemen van voorlopige maatregelen wordt voldaan.

- 26 In de arresten van het Hof (Kušionová, hierboven aangehaald, en Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164) wordt het doeltreffendheidsbeginsel gekoppeld aan de eis dat de nationale wetgeving voorziet in voorlopige maatregelen voor een effectieve consumentenbescherming.
- 27 In geen van de betreffende arresten wordt gesproken van de mogelijkheid dat de rechter ambtshalve deze maatregelen neemt of aan partijen voorstelt.
- 28 De eis van een positief ingrijpen door de overheid dat erop is gericht om, bij de beoordeling van de mogelijke nietigheid van een algemene voorwaarde op grond van oneerlijkheid, ongelijkheid binnen een procedure te vermijden, zou dit ambtshalve optreden van de rechter mogelijk moeten maken, ook in de gevallen waarin de consument niet om die maatregelen heeft gevraagd. Dit ambtshalve optreden is met zoveel woorden in de LEC verboden, aangezien artikel 721, lid 2, de rechter met name verbiedt om ambtshalve maatregelen te nemen. Het is moeilijk een uitlegging van de Spaanse regeling te geven conform de doeltreffendheidseisen van de richtlijn, wanneer er sprake is van een bepaling die duidelijk en zonder nuances deze mogelijkheid verbiedt.
- 29 Opnieuw wil ik verwijzen naar de criteria om te bepalen hoeveel activiteit er van de consument mag worden verlangd. Is het voldoende wanneer hij een individuele actie heeft ingesteld, of moet hij de processuele vaardigheden bezitten om, al naargelang de omstandigheden die zich zelfs later, tijdens de procedure, kunnen voordoen, specifieke beschermingsmiddelen te vorderen?
- 30 **[Or. 8]** Artikel 721, lid 2, LEC verhindert mij om ambtshalve voorlopige maatregelen te nemen, zelfs wanneer er is gewaarborgd dat vooraf aan partijen wordt verzocht opmerkingen in te dienen of dat partijen worden gehoord, in de zin van arresten van het Hof als in de zaak Duarte Hueros (C-32/12, EU:C:2013:128).
- 31 In verband met de mogelijkheid om voorlopige maatregelen te nemen, althans aan partijen voor te stellen, stel ik mijn laatste vraag over de mogelijk ruimere duur van die eventuele voorlopige maatregelen. Mijn vraag is, in concreto, of de te nemen voorlopige maatregelen beperkt moeten zijn tot de ingestelde individuele actie van de consument, of dat zij gehandhaafd kunnen blijven tot er een definitieve uitspraak is gedaan op een collectieve actie, in die gevallen waarin de rechter meent dat het feit dat een collectieve actie aanhangig is, de individuele acties zodanig raakt dat hij besluit tot (OMISSIS) stopzetting daarvan.

- 32 De uitspraken van het Hof in zaken betreffende consumentenbescherming hadden betrekking op gevallen waarin het de consument onmogelijk is zijn rechten goed te beschermen, en ook op gevallen waarin die bescherming moeilijk is.
- 33 Het is evident dat, als de consument individuele acties mag instellen naast de collectieve, deze consument over een specifiek kader beschikt voor de bescherming van zijn belangen, los van de uitslag van de collectieve acties.
- 34 In de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Sociaal Comité en het Comité van de Regio's „Naar een Europees horizontaal kader voor collectief verhaal” (11 juni 2013) wordt, na een analyse van de mogelijke wetgevingsmodellen voor het samengaan van individuele en collectieve acties, een systeem voor vrijwillige deelneming (opt-in) aanbevolen. (OMISSIS) De Commissie stelt daarom in haar aanbeveling dat, *„binnen het Europees horizontaal kader voor collectief verhaal”, „de eisende partij wordt samengesteld op basis van de uitdrukkelijke instemming (,opt-in'-beginsel)”* en dat *„elke uitzondering op dit beginsel, bij wet of bij rechterlijke beslissing, naar behoren [moet] worden gemotiveerd met redenen die verband houden met een goede rechtsbedeling”*.
- 35 Het lijkt dat het Spaanse systeem voor collectieve acties (OMISSIS) niet duidelijk voor een van de twee mogelijke modellen – opt-in of opt-out – kiest. Het is echter wel evident dat de invoering van het ene of van het andere model vergezeld moet gaan van processuele maatregelen die de consument een effectieve bescherming van zijn rechten garanderen. Deze bescherming kan worden aangetast als de consument wordt gedwongen te wachten op de afloop van een procedure die langer duurt dan redelijk is.
- 36 Men moet zich realiseren dat deze duur (OMISSIS) de gewettigde verwachtingen van de consument over de effectiviteit van het vonnis kan frustreren of zeer bemoeilijken, aangezien de uitspraak die in situaties als deze wordt gedaan, kan plaatsvinden op een moment dat, door stijging van de Euribor, de bodemrentebepaling niet wordt toegepast, of dat de terugwerkende kracht van de nietigheidsverklaring niet kan worden voorzien.
- 37 Weliswaar kan niet via een prejudiciële vraag aan het Hof worden verzocht zich uit te spreken over het model van collectief verhaal dat elke lidstaat van de Europese Unie zou moeten vaststellen, maar ik ben van mening dat wel middels een prejudiciële vraag een antwoord van het Hof kan worden verzocht betreffende het doeltreffendheidsbeginsel om aan de **[Or. 9]** doelstellingen van richtlijn 93/13 te kunnen voldoen in situaties waarin individuele acties interfereren met een collectieve actie.
- 38 Mijn concrete vraag is dus, of een voorlopige maatregel kan worden genomen die een consument concreet raakt en of de werking daarvan gehandhaafd kan blijven tot het (OMISSIS) moment dat in de collectieve procedure een definitieve

uitspraak wordt gedaan, wanneer de collectieve procedure interfereert met de door de consument ingestelde individuele actie.

- 39 Het systeem van de Spaanse LEC voor een bescherming door middel van voorlopige maatregelen geeft de rechter noch de mogelijkheid om ambtshalve op te treden, noch om binnen een individuele procedure maatregelen te nemen die invloed hebben op een collectieve procedure. (OMISSIS) Daarbij moet rekening worden gehouden met het feit dat het, hoewel een particulier zich conform artikel 15 LEC kan aansluiten bij de collectieve procedure, toch onmogelijk, althans heel moeilijk voor deze particulier kan zijn om specifieke vorderingen in te dienen om een voorlopige maatregel te verkrijgen die rekening houdt met zijn persoonlijke omstandigheden.
- 40 Conform artikel 105, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof verzoek ik het Hof eerbiedig om de onderhavige zaak volgens de versnelde procedure te behandelen. De redenen voor dit verzoek om versnelde behandeling zijn in de eerste plaats de noodzaak van een zekere vaart bij vragen met betrekking tot voorlopige maatregelen, om ten behoeve van de consument doeltreffende beschermingsmiddelen te kunnen creëren om – als aan de wettelijke vereisten is voldaan – maatregelen te nemen die de gevolgen van bepalingen die voor vernietiging zijn voorgedragen, kunnen verzachten. Deze vaart is nodig in situaties als de onderhavige, omdat de bepalingen deel uitmaken van hypothecaire leningen die in het algemeen worden gesloten bij de aankoop door de consument van een woning om zelf in te gaan wonen en omdat de toepassing van een bepaling als die welke hier wordt bestreden, aanzienlijke invloed heeft op het bedrag dat consumenten moeten betalen.
- 41 In de tweede plaats gaat het bij dit verzoek om een prejudiciële beslissing niet om een geïsoleerde procedure. Integendeel, andere zaken met gelijksoortige feiten en met gelijksoortige prejudiciële vragen zijn aan de rechter voorgelegd. Duizenden procedures kunnen worden beïnvloed door de uitspraak van het Hof, aangezien alleen al bij de Juzgados Mercantiles de Barcelona in de afgelopen 3 maanden ongeveer 500 individuele vorderingen zijn ingesteld. Bovendien heeft de lening gewoonlijk betrekking op de woning waar de debiteur zelf in woont.
- 42 Artikel 105, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof luidt als volgt: (OMISSIS)
- 43 In de derde plaats heeft het al of niet toepassen van een bepaling als die welke in de onderhavige procedure wordt bestreden, en het mogelijke nemen van voorlopige maatregelen betreffende die bepaling, direct invloed op de bedragen die de consumenten op de door hen gesloten hypothecaire leningen moeten betalen. Dit soort bepalingen plaatst de consument immers in een gecompliceerde situatie waardoor zelfs de mogelijkheden van gestandaardiseerde betaling van de bedragen in gevaar kunnen worden gebracht of althans die betaling ernstig kan worden bemoeilijkt, met het risico dat er **[Or. 10]** hypotheek worden

geëxecuteerd op grond van bedragen die uiteindelijk niet de werkelijk verschuldigde bedragen zijn.

Gelet op het voorgaande,

BEPAAL IK de schorsing van de behandeling in de fase voorafgaand aan de uitspraak en besluit ik het Hof de volgende prejudiciële vragen voor te leggen:

1) Vormt artikel 43 van de Spaanse wet op de burgerlijke rechtsvordering, dat de rechter verbiedt om aan partijen een mogelijke schorsing van de civiele procedure voor te stellen wanneer een andere rechter een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft gesteld, niet een duidelijke beperking van het bepaalde in artikel 7 van richtlijn 93/13/EEG met betrekking tot de plicht van de lidstaten om erop toe te zien dat er, in het belang van de consumenten alsmede van de concurrerende verkopers, doeltreffende en geschikte middelen bestaan om een eind te maken aan het gebruik van oneerlijke bedingen in overeenkomsten tussen consumenten en verkopers?

2) Vormt artikel 721, lid 2, van de Spaanse wet op de burgerlijke rechtsvordering, dat de rechter verbiedt om ambtshalve voorlopige maatregelen voor te stellen of te nemen in individuele procedures waarin wordt verzocht om nietigverklaring van een algemene voorwaarde op grond van oneerlijkheid, niet een duidelijke beperking van het bepaalde in artikel 7 van richtlijn 93/13/EEG met betrekking tot de plicht van de lidstaten om erop toe te zien dat er, in het belang van de consumenten alsmede van de concurrerende verkopers, doeltreffende en geschikte middelen bestaan om een eind te maken aan het gebruik van oneerlijke bedingen in overeenkomsten tussen consumenten en verkopers?

3) Moeten de gevolgen van de voorlopige maatregelen die hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van een partij kunnen worden genomen in het kader van een procedure waarin een individuele actie wordt ingesteld, niet worden gehandhaafd totdat er een definitieve uitspraak is gedaan hetzij in de individuele procedure, hetzij in een collectieve procedure die interfereert met het instellen van individuele acties, teneinde te garanderen dat sprake is van de in artikel 7 van de richtlijn genoemde doeltreffende en geschikte middelen?

Ik verzoek het Hof deze prejudiciële vragen volgens de versnelde procedure te behandelen conform artikel 105, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof.

(OMISSIS)

[Or. 11] (OMISSIS)

(OMISSIS)

(OMISSIS) [procedurele vragen en beschikking tot herstel van fouten die in de onderhavige versie zijn gecorrigeerd] [OMISSIS]